

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

XXIII. Defenditur adversus Casaubonum Lampridii testimonium, de
Templis Jesu Christo ab Hadriano exstructis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

norum causa trahere possumus, id quod jam fecerunt Melito, & Tertullianus, & ex utroque Eusebius, quotquot nefarii & crudelitate insignes fuere Romanorum principes, bellum indixisse Christianis, eosdem fovisse, vel esse certe fuisse, quotquot aequitas sua & probati mores nobilitarunt.

XXIII. Sed revertamur ad Lampridium, quem haud me fugit Casaubono penas dedisse, quasi vanis vulgi opinionibus obsecutus Tempia Christo destinata fuisse tradiderit, quae sibi ipse Hadrianus in omnibus civitatibus condere coeperat, & suo nomini consecrare proposuerat, ut habet Spartianus in illius vita. Cogitabat autem, inquit Casaubonus, illuc simulacra mittere Hadrianus, vel praesens ipse consecrare, postquam essent absoluta. Quod cum morte praeventus perficere non potuerit, & Tempia compluria manserint imperfecta, multis post hanc aetatem annis vulgo creditum est Tempia illa simulacris carentia, Christi Jesu honori ab Hadriano fuisse exstructa. Causam cur haec in animum suum induceret, & Lampridio contradiceret, non aliam habuit Casaubonus, quam Patrum vetustiorum ea de re silentium. Verum Lampridii mentem parum videtur introspexisse vir solers ceteroquin & eruditus: non enim scripsit Historicus Tempia illa quae exstruere coeperat Hadrianus, mansisse sine numinibus, sed Hadrianum Tempia in omnibus civitatibus sine simulacris jussisse fieri: quo significatur certum destinatumque fuisse Hadriani consilium, ut Tempia Christo exstruerentur, nullis omnino vel exornata, vel exornanda idolis; cum ea quae sibi, suoque nomini ipse condebat, simulacris insignita essent. Hujusmodi fuit illud, quod Jovi Olympio, ipsique Hadriano Athenis dedicatum, aram habuisse, quam ipse sibi Hadrianus erexerat, refert Spartianus. Inerant praeterea & plurima ejus simulacra, ut testatur Pausanias in Atticis. Pergit Lampridius loqui de Templis Christo Jesu ab Hadriano excitatis: *Quae hodie*, inquit, *quia non habent numina, dicuntur Hadriani*. A quibus ita dicuntur: Utiq; ab Ethnicis, qui cum Templis nomina tribuere soleant, à Diis petita, quorum honori consecrata sunt, appellare illa maluerunt de conditoris, quam de famoso inter eos, & invidioso Christi nomine. Addit Lampridius: *Quae ille ad hoc parasse dicebatur*; ab Ethnicis nimirum dicebatur; nam quis putet Lampridium, hominem itidem Ethnicum, ea de re Christianos consuluisse, fidemve illis tribuisse ullam? Ergo ab Ethnicis acceperat, Hadrianum ad hoc parasse templa, ut in iis Christus coleretur, verum à Sacerdotibus prohibitum, veritis ne si invalesceret Christiana religio, Ethnica concideret, ab incepto destitisse: quod adversariis nostris Christianis credendum est. Fallitur praeterea Casaubonus, cum scribit jussisse Hadrianum Tempia fieri in omnibus civitatibus, suo nomini sine dubio consecranda, testemque citat Spartianum. Narrat enim Spartianus Hadrianum Tempia sui nominis consecrasset, non consecranda solum destinasse. *Quae ergo Tempia sibi exstruere coeperat Hadrianus, eadem absolvent, & instruxerat simulacris, & suo demum nomini consecraverat. Quae vero Christo aedificari mandaverat, iis simulacra veterat inferri, & monitu Sacerdotum imperfecta fere reliquit.* Cujus generis fuit Tiberiadense, & aliud Alexandrinum, quae à Judaeis in profanos usus conversa fuisse refert Epiphanius. Verum hoc à Josepho Comite, illud ab Athanasio, repurgata ac perfecta sunt, & Christo non tam tributa, quam restituta. Minime vero jactandum id & extollendum censuerunt Christiani Scriptores; quod Ethnicis parata esset responsio, Tempia quidem Hadrianum Christo exstruere coepisse, verum poenituisse postea propositi, & mandatum revocasse, proindeque Christo destinata quidem fuisse Tempia haec, non dedicata.

Satis igitur luculenter docuisse videor scriptas in Novo Testamento historias ita res gestas narrare, uti narrantur in multis libris coetaneis, vel aetati certe proximis, quae res gestae sunt. Hoc si tenemus, quod non potest convelli, profecto veraces esse historias in Novo Testamento scriptas necesse est. Quod erat probandum.

Π Ο Π Ι Σ Μ Α.

Jesus est Messias.

I. **Q**uod si vera sunt, quaecunque in Novo Testamento scripta extant; si tot miracula patravit Jesus, si tot Prophetias edidit, quae deinde sunt eventu comprobatae; si ipso deinde rebus terrenis exempto, & in caelum recepto vim portentificam & prodigialiam, sanctumque adeo Spiritum in Discipulos suos immisit; sicuti, dum inter ipsos versaretur, fuerat pollicitus; adeo ut gentium omnium linguis loquerentur, aegros sanarent, mortuos revocarent ad vitam, fatendum omnino est divinum hominem fuisse Jesum, pium ac sanctum, Deo afflatum, Deoque

Melit. apud Euseb. Hist. libr. 4. cap. 16. Tert. Apol. c. 5. Euseb. Hist. libr. 5. cap. 5. Defenditur adversus Casaubonum Lampridii testimonium de templis Jesu Christo ab Hadriano exstructis.

Spartian. Hadr. cap. 13.

Spartian. Hadr. cap. 13.

Epiphani. Ebionit. Hæc. 50. c. 12. & Arrian. Hæc. 69. cap. 2.